

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ
TURTO PRIVATIZAVIMO ĮSTATYMO 10 STRAIPSNIO 12 DALIES
(2002 M. KOVO 5 D. REDAKCIJA), LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS 1997 M. GRUODŽIO 18 D. NUTARIMU NR. 1427 „DĖL
PRIVATIZAVIMO OBJEKTŲ PARENGIMO PRIVATIZUOTI TVARKOS
PATVIRTINIMO“ (2002 M. RUGPJŪČIO 10 D. REDAKCIJA)
PATVIRTINTOS PRIVATIZAVIMO OBJEKTŲ PARENGIMO
PRIVATIZUOTI TVARKOS (2002 M. RUGPJŪČIO 10 D. REDAKCIJA)
ATITIKTIES LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI**

2007 m. lapkričio 23 d.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Armano Abramavičiaus, Tomos Birmontienės, Egidijaus Kūrio, Kęstučio Lapinsko, Zenono Namavičiaus, Ramutės Ruškytės, Vytauto Sinkevičiaus, Stasio Stačioko, Romualdo Kęstučio Urbaičio,

sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

dalyvaujant pareiškėjo – Lietuvos Respublikos Seimo narių grupės atstovams Seimo nariui Petriui Gražuliui, advokatui Laurynui Biekšai,

suinteresuoto asmens – Lietuvos Respublikos Seimo atstovui Seimo kanceliarijos Teisės departamento vyresniajam patarėjui Sauliui Švedui,

suinteresuoto asmens – Lietuvos Respublikos Vyriausybės atstovams Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos Teisės ir viešųjų pirkimų departamento direktorei Neringai Pažūsienei ir valstybės įmonės Valstybės turto fondo Teisės skyriaus viršininko pavaduotojui Vydmantui Grigoravičiui,

remdamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 102, 105 straipsniais, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 1 straipsniu, viešame Teismo posėdyje 2007 m. lapkričio 22 d.

išnagrinėjo bylą Nr. 13/05 pagal pareiškėjo – Lietuvos Respublikos Seimo narių grupės, susidedančios iš Petro Gražulio, Juliaus Veselkos, Egidijaus Klumbio, Onos Valiukevičiūtės, Marijos Pavilionienės, Vytauto Galvono, Aldonos Balsienės, Valentino Mazuronio, Henriko Žukausko, Broniaus Paužos, Vytauto Kamblevičiaus, Rimvydo Turčinsko, Virginijaus Domarko, Gintauto Mikolaičio, Kęstučio Daukšio, Laimos Mogenienės, Rimos Baškienės, Jono Ramono, Kazio Bobelio, Valdemaro Tomaševskio, Leokadijos Počikovskos, Vilmos Martinkaitienės, Romualdos Kšanienės, Algirdo Vrubliausko, Liudviko Sabučio, Povilo Jakučionio, Kazio Starkevičiaus, Edmundo Pupinio, Ryto Kupčinsko, Audronės Pitrėnienės, Romo Venclovo, Vidos Čigriejienės, Irenos Degutienės, Remigijaus Ačo, Rimanto Dagio, Arimanto Dumčiaus, Vilijos Aleknaitės Abramikienės, Juliaus Dautarto, Andriaus Baranausko, prašymą (Nr. 1B-18) ištirti, ar Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10, 11, 17, 19 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo 1 straipsnio 2 dalis, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. rugpjūčio 10 d. nutarimo Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ pakeitimo“ 2 punktas – abu ta apimtimi, kuria nustatyta, kad privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas visuomenės reikmėms tenkinti, – neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5, 46, 124 straipsniams.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

I

Pareiškėjas – Seimo narių grupė kreipėsi į Konstitucinį Teismą su prašymu ištirti, ar Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10, 11, 17, 19 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo 1 straipsnio 2 dalis, Vyriausybės 2002 m. rugpjūčio 10 d. nutarimo Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ pakeitimo“ 2 punktas ta apimtimi, kuria nustatyta, kad privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas visuomenės reikmėms tenkinti, neprieštarauja Konstitucijos 5, 46, 124 straipsniams.

II

Pareiškėjo – Seimo narių grupės prašymas grindžiamas tuo, kad pagal Konstitucijos 5 straipsnį valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, o pagal Konstitucijos 46 straipsnį valstybė reguliuoja ūkinę veiklą taip, kad ji tarnautų bendrai tautos gerovei; taigi valstybės ir savivaldybių institucijas saisto konstitucinis visuomenės intereso ir tautos gerovės imperatyvas; tačiau pagal Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalį

(2002 m. kovo 5 d. redakcija, išdėstyta Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10, 11, 17, 19 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje) ir Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ patvirtintos Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos 35 punktą (2002 m. rugpjūčio 10 d. redakcija, išdėstyta Vyriausybės 2002 m. rugpjūčio 10 d. nutarimo Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ pakeitimo“ 2 punkte) privatizuojant valstybės (savivaldybės) turtą ne „turi“, o tik „gali“ būti atsižvelgiama į visuomenės interesą ir tautos gerovę, taigi galima ir nepaisyti valstybės konstitucinės pareigos tarnauti žmonėms ir bendrai tautos gerovei. Be to, pareiškėjo manymu, dėl to, kad ginčijamas teisinis reguliavimas leidžia neatsižvelgti į visuomenės reikmes, taip pat dėl to, kad bylos, kylančios iš privatizavimo santykių, yra priskirtos nagrinėti ne administraciniais, bet bendrosios kompetencijos teismams (kurie, pareiškėjo nuomone, negali apginti visuomenės intereso nuo valstybės ir savivaldybės institucijų), dėl atitinkamų privatizavimo sprendimų yra neįmanoma kreiptis į teismą; todėl ginčijamas teisinis reguliavimas prieštarauja ir Konstitucijos 124 straipsniui, pagal kurį savivaldybių tarybų, jų vykdomųjų organų ir jų pareigūnų aktai ar veiksmai, pažeidžiantys piliečių ir organizacijų teises, gali būti skundžiami teisme.

III

Rengiant bylą Konstitucinio Teismo posėdžiui buvo gauti suinteresuoto asmens – Seimo atstovų Seimo narės B. Vėsaitės ir S. Švedo rašytiniai paaiškinimai, taip pat suinteresuoto asmens – Vyriausybės atstovų N. Pažūsiens, V. Grigoravičiaus rašytiniai paaiškinimai, kuriuose teigiama, kad ginčijamas teisinis reguliavimas neprieštarauja Konstitucijos 5, 46, 124 straipsniams.

1. Suinteresuoto asmens – Seimo atstovų pozicija grindžiama tuo, kad, pasak jų, įstatymų leidėjas ginčijamu teisiniu reguliavimu įgyvendino Konstitucijos 5, 46 straipsnių nuostatas; juk įstatymų leidėjas, paisydamas Konstitucijos ir atsižvelgdamas į įvairius veiksnius, gali nustatyti perduodamo kitų subjektų nuosavybės turto teisinį režimą (naudojimo sąlygas ir tvarką), idant ir toliau būtų užtikrinami visuomenės interesai, tautos gerovė, būtų įgyvendinamos Konstitucijoje įtvirtintos vertybės. Jeigu įstatyme būtų nustatyta, kad visuomenės reikmėms reikalingas privatizavimo objektas iš privatizuojamų objektų sąrašo ne „gali“, bet „turi“ būti išbrauktas, būtų nepagrįstai suvaržytos valstybės (savivaldybių) institucijų galimybės disponuojant valstybės (savivaldybės) turtu priimti tokius sprendimus, kurie duotų kuo didesnę naudą visuomenei. Be to, ginčijamas teisinis reguliavimas neužkerta kelio asmenims kreiptis į teismą ir skusti savivaldybių institucijų veiksmus, pažeidžiančius piliečių ir organizacijų teises, nes pagal Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 3 dalį sprendimą įtraukti į privatizavimo objektų sąrašą savivaldybei nuosavybės teise priklausančias akcijas ar kitą savivaldybės turtą priima

savivaldybės taryba, o pagal Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 41 straipsnio 3 dalį savivaldybės institucijų bei valstybės tarnautojų aktai ar veiksmai, pažeidžiantys gyventojų, institucijų, įstaigų, įmonių ir organizacijų teises, gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Suinteresuoto asmens – Vyriausybės atstovės N. Pažūsiienės pozicija grindžiama tuo, kad jeigu Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatyme būtų įtvirtinta ne teisė, bet pareiga išbraukti visuomenės reikmėms tenkinti reikalingą privatizavimo objektą iš privatizavimo objektų sąrašo, tai ribotų valstybės ir savivaldybių teisę disponuoti joms priklausančiu turtu ir kliudytų joms vykdyti savo funkcijas. Juk visuomenės reikmės, bendra tautos gerovė netraktuotini kaip absoliutūs; svarstant objekto išbraukimo iš privatizavimo objektų sąrašo klausimą visuomenės reikmės reikia įvertinti išsamiai (ekonominiu, socialiniu, teisiniu ir kitais aspektais), taip pat reikia atsižvelgti į tai, ar tam tikra reikmė yra tikrai svarbi ir pagrįsta ir ar jos negalima patenkinti kitu būdu. Be to, visuomenės poreikis gali būti patenkinamas ir privatizavus valstybės ar savivaldybių turtą; kai kada tokį turtą tikslingiau perduoti privatiems subjektams ir nustatyti, kad jis turi būti naudojamas visuomenės reikmėms tenkinti. Taip pat teigiama, kad ginčijamas teisinis reguliavimas neužkerta kelio apskųsti atitinkamus valstybės ar savivaldybių institucijų veiksmus, nes kiekvienas suinteresuotas asmuo turi teisę įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad būtų apginta pažeista ar ginčijama teisė arba teisėtai interesas.

3. Suinteresuoto asmens – Vyriausybės atstovo V. Grigoravičiaus pozicija grindžiama tuo, kad valstybei (savivaldybei) nuosavybės teise priklausančio turto privatizavimas yra vienas iš teisės aktuose nustatytų būdų įgyvendinti viešąjį interesą (visuomenės poreikį), o šio intereso turi būti paisoma tiek priimant sprendimą privatizuoti valstybei (savivaldybei) nuosavybės teise priklausančią turtą, tiek priimant sprendimą išbraukti privatizavimo objektą iš privatizavimo objektų sąrašo. Bendros tautos gerovės turinys kiekvienu konkrečiu atveju atskleidžiamas atsižvelgiant į ekonominius, socialinius ir kitus svarbius veiksnius, todėl siekiant teisingai ir teisėtai nustatyti, kuriuo būdu viešasis interesas bus optimaliai įgyvendintas, o viešojo nuosavybė labiausiai tarnaus tautos gerovei, vertinimas yra neišvengiamas ir būtinas. Šio suinteresuoto asmens – Vyriausybės atstovo nuomone, įstatymai užtikrina pažeistų ar ginčijamų teisių ir viešojo intereso gynimą teisme.

IV

Rengiant bylą Konstitucinio Teismo posėdžiui buvo gauti Lietuvos Respublikos finansų ministro Z. Balčyčio, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos valstybės sekretoriaus P. Koverovo, Lietuvos savivaldybių asociacijos direktoriaus V. Kvietkausko, Lietuvos laisvosios rinkos instituto viceprezidento R. Šimašiaus, valstybės įmonės Valstybės turto fondo generalinio direktoriaus P. Milašausko rašytiniai paaiškinimai.

V

1. Konstitucinio Teismo posėdyje pareiškėjo – Seimo narių grupės atstovas Seimo narys P. Gražulis iš esmės pakartojo rašytiniuose paaiškinimuose išdėstytus argumentus, taip pat pateikė papildomus paaiškinimus. Advokatas L. Biekša taip pat pateikė argumentus, jo nuomone, pagrindžiančius Seimo narių grupės prašymą.

2. Konstitucinio Teismo posėdyje suinteresuoto asmens – Seimo atstovas S. Švedas iš esmės pakartojo rašytiniuose paaiškinimuose išdėstytus argumentus.

3. Konstitucinio Teismo posėdyje suinteresuoto asmens – Vyriausybės atstovai N. Pažūsiienė ir V. Grigoravičius iš esmės pakartojo rašytiniuose paaiškinimuose išdėstytus argumentus, taip pat pateikė papildomus paaiškinimus.

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:

I

Dėl Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10, 11, 17, 19 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo 1 straipsnio 2 dalies atitikties Konstitucijos 5, 46, 124 straipsniams.

1. Seimas 2002 m. kovo 5 d. priėmė Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10, 11, 17, 19 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymą, kuris įsigaliojo 2002 m. kovo 27 d. Šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalimi buvo pakeista ir nauja redakcija išdėstyta Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalis (1997 m. lapkričio 4 d. redakcija). Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalyje (2002 m. kovo 5 d. redakcija) buvo nustatyta:

„Privatizavimo objektas iš Vyriausybės patvirtinto privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas, jo privatizavimo programa gali būti sustabdyta ir (ar) pripažįstama pasibaigusia, jei įmonei Įmonių bankroto įstatymo nustatyta tvarka yra iškelta bankroto byla arba įmonė Akcinių bendrovių įstatymo nustatyta tvarka yra likviduojama, arba jei dėl stichinės ar panašios nelaimės privatizavimo objektas neišlieka ar daugiau kaip 1/3 pasikeičia jo fizinės savybės, taip pat kai šiuo objektu atlyginama piliečiams už valstybės išperkamą išlikusį nekilnojamąjį turtą vadovaujantis Kompensacijų už valstybės išperkamą nekilnojamąjį turtą dydžio, šaltinių, mokėjimo terminų bei tvarkos, taip pat garantijų ir lengvatų, numatytų Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatyme, įstatymu, taip pat jei bent vieną kartą šio įstatymo nustatyta tvarka buvo paskelbta objekto privatizavimo programa, tačiau per objekto privatizavimo programoje nustatytą laiką šis objektas nebuvo parduotas. Privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo taip pat gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės

reikmėms tenkinti.“

2. Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalis (2002 m. kovo 5 d. redakcija) buvo pakeista ir nauja redakcija išdėstyta Seimo 2006 m. gruodžio 5 d. priimto ir 2007 m. kovo 1 d. įsigaliojusio Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 4, 7, 9, 10, 11, 13, 16, 17, 19, 20, 21, 22 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo 4 straipsnio 4 dalimi.

3. Pareiškėjas – Seimo narių grupė prašo ištirti, ar Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10, 11, 17, 19 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo 1 straipsnio 2 dalis ta apimtimi, kuria nustatyta, kad privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas visuomenės reikmėms tenkinti, neprieštarauja Konstitucijos 5, 46, 124 straipsniams.

4. Iš pareiškėjo – Seimo narių grupės prašymo matyti, kad jam kilo abejonių, ar minėtas teisinis reguliavimas neprieštarauja ne visam Konstitucijos 5 straipsniui, bet tik jo 3 daliai, kurioje nustatyta, kad valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, ir ne visam Konstitucijos 46 straipsniui, bet tik jo 3 daliai, kurioje nustatyta, kad valstybė reguliuoja ūkinę veiklą taip, kad ji tarnautų bendrai tautos gerovei.

5. Taigi pareiškėjo – Seimo narių grupės prašymas ištirti, ar Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10, 11, 17, 19 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo 1 straipsnio 2 dalis ta apimtimi, kuria nustatyta, kad privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas visuomenės reikmėms tenkinti, neprieštarauja Konstitucijos 5, 46, 124 straipsniams, traktuotinas kaip prašymas ištirti, ar Konstitucijos 5 straipsnio 3 daliai, 46 straipsnio 3 daliai, 124 straipsniui neprieštaravo Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostata „Privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo <...> gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“.

Paminėtina, kad tokia nuostata yra ir Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalyje (2006 m. gruodžio 5 d. redakcija).

6. Ginčijamoje Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostatoje yra formuluotė „reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“. Sąvoka „visuomenės poreikiai“ (reiškianti tą patį, kaip ir sąvoka „visuomenės reikmės“) Konstitucinio Teismo jurisprudencijoje ne kartą buvo aiškinta, daugiausia ekspropriacijos (*eminent domain*) ir restitucijos institutų kontekste, susiejus su Konstitucijos 23 straipsnio 3 dalimi (kurioje tokia sąvoka yra pavartota). Kai kurios oficialios konstitucinės visuomenės poreikių doktrinos nuostatos *mutatis mutandis* taikytinos ir privatizavimo santykiams. Visuomenės poreikiai – tai visos visuomenės ar jos dalies interesai, kuriuos valstybė,

vykdydama savo funkcijas, yra konstituciškai įpareigota užtikrinti ir tenkinti (Konstitucinio Teismo 2001 m. balandžio 2 d., 2002 m. gegužės 10 d., 2002 m. rugsėjo 19 d., 2003 m. kovo 4 d. nutarimai), taigi kartu ir valstybės reikmės (Konstitucinio Teismo 2003 m. kovo 4 d. nutarimas). Be to, sąvoka „valstybės reikmės“, atsižvelgiant į kontekstą, gali būti aiškinama ne tik plačiąja prasme – kaip visų valstybės, kaip visos visuomenės organizacijos, funkcijų tinkamo vykdymo užtikrinimas, bet ir siaurąja prasme – kaip reikmės užtikrinti valstybės institucijų (valstybės aparato) veiklą, tačiau šios sąvokos turinio aiškinimas turėtų būti grindžiamas nuostata, kad valstybė (jos institucijos) turi veikti visuomenės interesais, todėl valstybės institucijų veiklos sąlygų vykdant savo funkcijas visuomenės interesais užtikrinimas yra ir visuomenės poreikis, dėl to sąvokos „valstybės reikmės“, net ir suvokiamos siaurąja prasme, negalima aiškinti kaip savaime neatitinkančios sąvokos „visuomenės poreikiai“ (Konstitucinio Teismo 2003 m. kovo 4 d. nutarimas). Sąvokų „valstybės poreikiai (reikmės)“ ir „visuomenės poreikiai (reikmės)“ negalima priešinti, nes jos ne paneigia, bet papildo viena kitą. Lygiai taip pat negalima priešinti šių sąvokų ir sąvokos „savivaldybės poreikiai (reikmės)“, nes savivaldybės poreikiai – tai vietos gyventojų poreikiai.

Beje, Konstitucinio Teismo aktuose ne kartą buvo pavartotos formuluotės „visuomenės ir valstybės reikmės“ (Konstitucinio Teismo 1998 m. spalio 9 d., 2002 m. sausio 14 d. nutarimai, 2007 m. lapkričio 13 d. sprendimas), „visuomenės ir valstybės poreikiai“ (Konstitucinio Teismo 2002 m. sausio 14 d., 2002 m. liepos 11 d., 2007 m. birželio 7 d. nutarimai), „visuomenės ir valstybės viešieji poreikiai“ (Konstitucinio Teismo 1997 m. liepos 10 d., 2003 m. lapkričio 17 d. nutarimai), „visuomenės bei valstybės interesas“ (Konstitucinio Teismo 2002 m. sausio 14 d. nutarimas), kuriose žodžiai „visuomenė“ ir „valstybė“ ne priešinami, bet papildo vienas kitą. Sąvokos „visuomenės poreikis“ ir „viešasis interesas“ taip pat viena kitą papildo (Konstitucinio Teismo 2003 m. rugsėjo 30 d. nutarimas); „visuomenės interesas“ sietinas su „socialiai svarbiais tikslais“ (Konstitucinio Teismo 2003 m. kovo 4 d. nutarimas). Kaip ne paneigiančios, bet papildančios viena kitą Konstitucinio Teismo aktuose vartojamos ir sąvokos „visuomenės reikalai (poreikiai)“ ir „vietos gyventojų poreikiai“ (t. y. savivaldybės poreikiai) (Konstitucinio Teismo 1996 m. spalio 22 d., 1998 m. vasario 18 d., 2000 m. birželio 13 d., 2005 m. gegužės 7 d. nutarimai). Visos šios sąvokos – „visuomenės poreikiai (reikmės)“, „valstybės poreikiai (reikmės)“, „savivaldybės poreikiai (reikmės)“ – žymi viešąjį interesą ir yra sietinos su konstitucine tautos gerovės samprata.

7. Paminėtina, kad, kaip sąvoką „visuomenės poreikiai“ aiškindamas ekspropriacijos instituto kontekste yra konstatavęs Konstitucinis Teismas, Konstitucijoje nuosavybės paėmimas visuomenės poreikiams siejamas ne su tuo, kam paimta nuosavybė atiteks, bet su tos nuosavybės paėmimo tikslais – panaudoti daiktą visuomenės interesams, socialiai svarbiems tikslams, kuriuos pasiekti galima tik pasinaudojus konkrečiau paimamo daikto individualiomis savybėmis;

visuomenės poreikių negalima aiškinti kaip visais atvejais draudžiančių paimti nuosavybę ir ją perduoti privačion nuosavybėn; ar nuosavybė yra paimama visuomenės poreikiams, lemia ne tai, koks subjektas (valstybė, savivaldybė, juridinis ar fizinis asmuo) vėliau taps šios nuosavybės savininku, o tai, ar nuosavybė, kuri buvo paimta iš savininko, tikrai buvo paimta dėl to, kad ji buvo reikalinga visuomenės poreikiams tenkinti, t. y. socialiai svarbiems tikslams, kuriuos pasiekti galima tik pasinaudojus konkrečiu paimamu turtu (Konstitucinio Teismo 2003 m. kovo 4 d. nutarimas).

8. Ginčijama Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostata aiškintina atsižvelgiant ne tik į pareiškėjo – Seimo narių grupės nurodytus Konstitucijos 5, 46, 124 straipsnius, bet ir į Konstitucijos 128 straipsnio 2 dalį, pagal kurią valstybinio turto valdymo, naudojimo ir disponavimo tvarką nustato įstatymas.

Aiškindamas šią dalį Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad įstatymuose turi būti nustatyta valstybės institucijos, kurios priima sprendimus dėl valstybei nuosavybės teise priklausančio turto perdavimo kitų subjektų nuosavybėn, šių institucijų įgaliojimai perduoti tą turtą, to turto perdavimo sąlygos ir tvarka, taip pat tai, kad valstybei nuosavybės teise priklausančio turto perdavimas kitų subjektų nuosavybėn turi būti grindžiamas įstatymu (Konstitucinio Teismo 2003 m. rugsėjo 30 d., 2005 m. liepos 8 d., 2005 m. rugpjūčio 23 d., 2007 m. gegužės 23 d. nutarimai). Pažymėtina, kad oficialios konstitucinės doktrinos nuostata „valstybei nuosavybės teise priklausančio turto perdavimas kitų subjektų nuosavybėn turi būti grindžiamas įstatymu“ negali būti aiškinama kaip reiškianti, esą visi valstybei nuosavybės teise priklausančio turto perdavimo kitų subjektų nuosavybėn santykiai turi būti reguliuojami tik įstatymu – Vyriausybė, kiti teisėkūros subjektai pagal savo kompetenciją šiuos santykius gali reguliuoti ir poįstatyminiais teisės aktais, kurie yra grindžiami įstatymu ir nekonkuruoja su juo. Pažymėtina ir tai, kad konstitucinė nuostata „valstybinio turto valdymo, naudojimo ir disponavimo tvarką nustato įstatymas“ aiškintina atsižvelgiant ir į Lietuvos Respublikos konstitucinio akto „Dėl Lietuvos Respublikos narystės Europos Sąjungoje“ (Konstitucijos sudedamosios dalies) 2 dalį, pagal kurią Europos Sąjungos teisės normos yra sudedamoji Lietuvos Respublikos teisinės sistemos dalis; jeigu tai kyla iš sutarčių, kuriomis grindžiama Europos Sąjunga, Europos Sąjungos teisės normos taikomos tiesiogiai, o teisės normų kolizijos atveju jos turi viršenybę prieš Lietuvos Respublikos įstatymus ir kitus teisės aktus.

Konstitucinis Teismas, aiškindamas Konstitucijos 128 straipsnį, yra konstatavęs ir tai, kad valstybės turtas nėra savitikslis, bet turi duoti naudą visuomenei ir turi būti tausojamas, nešvaistomas, racionaliai tvarkomas; įstatymai turi saugoti visų savininkų nuosavybės teises, taigi ir valstybės, kaip visos visuomenės organizacijos, nuosavybės teises; neleidžiamas toks teisinis reguliavimas, pagal kurį valstybei nuosavybės teise priklausantis turtas būtų valdomas, naudojamas,

juo būtų disponuojama taip, kad būtų tenkinami tik vienos socialinės grupės ar atskirų asmenų interesai arba poreikiai ir šis turtas netarnautų viešajam interesui, visuomenės poreikiui, tautos gerovei; tačiau iš Konstitucijos kylantis reikalavimas tausoti valstybės turtą, jo nešvaistyti anaipol nereiškia, kad valstybės turtas negali būti perduotas kitų subjektų nuosavybėn (išskyrus iš pačios Konstitucijos kylančias išimtis); taigi neleidžiamas toks teisinis reguliavimas, pagal kurį valstybei nuosavybės teise priklausantis turtas būtų perduotas kitų subjektų nuosavybėn tam, kad būtų tenkinami tik vienos socialinės grupės ar atskirų asmenų interesai arba poreikiai, jeigu tai neatitinka viešojo intereso, visuomenės poreikių, netarnauja tautos gerovei (Konstitucinio Teismo 2003 m. rugsėjo 30 d., 2005 m. liepos 8 d., 2007 m. liepos 5 d. nutarimai). Valstybei nuosavybės teise priklausančio turto perdavimas kitų subjektų nuosavybėn (įskaitant ir jo privatizavimą) konstituciškai pateisinamas tik tada, kai tai gali duoti didesnę naudą visuomenei, kai tokiu perdavimu siekiama patenkinti svarbius, konstituciškai pagrįstus visuomenės poreikius, interesus; toks perdavimas (ir atlygintinis, ir neatlygintinis) konstituciškai būtų nepateisinamas, jeigu juo būtų daroma akivaizdi žala visuomenei, pažeidžiamos kitų asmenų teisės (Konstitucinio Teismo 2003 m. rugsėjo 30 d., 2005 m. liepos 8 d. nutarimai). Be to, įstatymų leidėjas, paisydamas Konstitucijos ir atsižvelgdamas į įvairius veiksnius, gali nustatyti perduodamo kitų subjektų nuosavybėn turto teisinį režimą (naudojimo sąlygas ir tvarką), idant ir toliau būtų užtikrinama visuomenės interesai, tautos gerovė, būtų įgyvendinamos Konstitucijoje įtvirtintos vertybės (Konstitucinio Teismo 2003 m. rugsėjo 30 d., 2005 m. liepos 8 d. nutarimai). Šios oficialios doktrininės nuostatos *mutatis mutandis* taikytinos ir savivaldybėms nuosavybės teise priklausančio turto perdavimui kitų subjektų nuosavybėn (įskaitant privatizavimą).

9. Viešajam interesui tenkinti reikalingas privatizavimo objektas į Vyriausybės patvirtintą privatizavimo objektų sąrašą gali būti įrašytas tik jeigu yra pagrindžiama, kad atitinkamą viešąjį interesą galima geriau patenkinti šį objektą privatizavus. Šis procesas turi būti viešas, skaidrus. Vis dėlto gali ir taip atsitikti, jog tai, kad dėl tam tikro objekto privatizavimo nukentės atitinkamas viešasis interesas, paaiškėja jau šį objektą įrašius į Vyriausybės patvirtintą privatizavimo objektų sąrašą. Pareiškėjo – Seimo narių grupės ginčijama Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostata kaip tik yra skirta tokioms situacijoms.

10. Pagal pareiškėjo – Seimo narių grupės prašymą sprendžiant, ar ginčijama Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostata neprieštaravo Konstitucijos 5 straipsnio 3 daliai, 46 straipsnio 3 daliai, pažymėtina, jog minėta nuostata reiškia ir tai, kad viešajam interesui tenkinti reikalingas privatizavimo objektas iš Vyriausybės patvirtinto privatizavimo objektų sąrašo ne tik gali, bet ir turi būti išbrauktas, jeigu paaiškėja, kad tą objektą privatizavus nukentėtų atitinkamas viešasis interesas. Toks objektas iš

Vyriausybės patvirtinto privatizavimo objektų sąrašo gali būti neišbrauktas tik tokiu atveju, jeigu Vyriausybė, kuri pagal Konstitucijos 94 straipsnio 1 punktą tvarko krašto reikalus, gali pagrįsti, kad atitinkamą viešąjį interesą galima geriau patenkinti šį objektą privatizavus. Atitinkami Vyriausybės nutarimai gali būti priimti tik įvertinus visas turinčias reikšmės aplinkybes (ekonominės, socialinės, taip pat susijusias su visuomenės saugumo užtikrinimu ir kt.). Taigi ginčijama Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostata nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nesuponuoja jokių Vyriausybės ar kitų valstybės institucijų, taip pat savivaldybių institucijų įgaliojimų Vyriausybės patvirtintame privatizavimo objektų sąrašė palikti tokius objektus, dėl kurių privatizavimo būtų padaryta žala viešajam interesui, tautos gerovei.

Taigi nėra teisinio pagrindo teigti, esą ginčijama Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostata sudaro prielaidas kurioms nors valdžios įstaigoms netarnauti žmonėms, priimti tokius sprendimus, kurie netarnauja bendrai tautos gerovei.

11. Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus darytina išvada, kad Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostata „Privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo <...> gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“ neprieštaravo Konstitucijos 5 straipsnio 3 daliai, 46 straipsnio 3 daliai.

12. Pagal pareiškėjo – Seimo narių grupės prašymą sprendžiant, ar ginčijama Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostata neprieštaravo Konstitucijos 124 straipsniui, pažymėtina, kad pagal šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalį (1997 m. lapkričio 4 d. redakcija), taip pat pagal kitas nuostatas, *inter alia* 10 straipsnio 12 dalį (2002 m. kovo 5 d. redakcija), kurioje nustatytą teisinį reguliavimą ginčija pareiškėjas – Seimo narių grupė, privatizavimo objektų sąrašas – tai įstatymų nustatyta tvarka Vyriausybės patvirtintas dokumentas.

Tuo tarpu Konstitucijos 124 straipsnyje nustatyta, kad savivaldybių tarybų, jų vykdomųjų organų bei jų pareigūnų aktai ar veiksmai, pažeidžiantys piliečių ir organizacijų teises, gali būti skundžiami teisme.

13. Pabrėžtina, kad Konstitucija garantuoja galimybę teisme ginčyti (taip pat ir ginant viešąjį interesą) ir Vyriausybės sprendimus, priimtus tvarkant krašto reikalus (tačiau anaipol nepaneigiant Vyriausybės konstitucinių įgaliojimų pagal savo kompetenciją priimti atitinkamus sprendimus).

Tokia galimybė yra įtvirtinta ir įstatymuose.

Tačiau toks Vyriausybės sprendimų ginčijimas negali būti grindžiamas Konstitucijos 124 straipsniu, kuris yra skirtas kitokio pobūdžio santykiams reguliuoti, – būtent santykiams,

susijusiems su savivaldybių tarybų, jų vykdomųjų organų ir jų pareigūnų aktų ar veiksmų apskundimu teisme.

Šiame kontekste paminėtina, kad pagal Konstitucijos 110 straipsnio 2 dalį tais atvejais, kai yra pagrindo manyti, kad įstatymas ar kitas teisės aktas, kuris turėtų būti taikomas konkrečioje byloje, prieštarauja Konstitucijai, teisėjas sustabdo šios bylos nagrinėjimą ir kreipiasi į Konstitucinį Teismą prašydamas spręsti, ar šis įstatymas ar kitas teisės aktas atitinka Konstituciją. Pagal Konstituciją (*inter alia* jos 102 straipsnio 1 dalį) tirti Vyriausybės nutarimų atitikti Konstitucijai ir įstatymams yra priskirta Konstitucinio Teismo jurisdikcijai.

14. Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus darytina išvada, kad Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostata „Privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo <...> gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“ neprieštaravo Konstitucijos 124 straipsniui.

II

Dėl Vyriausybės 2002 m. rugpjūčio 10 d. nutarimo Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ pakeitimo“ 2 punkto atitikties Konstitucijos 5 straipsnio 3 daliai, 46 straipsnio 3 daliai, 124 straipsniui.

1. Vyriausybė 2002 m. rugpjūčio 10 d. priėmė nutarimą Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ pakeitimo“, kuris įsigaliojo 2002 m. rugpjūčio 15 d. Šio Vyriausybės nutarimo 2 punktu buvo pakeistas Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ (2000 m. spalio 9 d. redakcija) patvirtintos Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos 35 punktas (2000 m. spalio 9 d. redakcija).

Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ (2002 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) patvirtintoje Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkoje (2002 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) buvo *inter alia* nustatyta:

„Privatizavimo objektas iš <...> Vyriausybės patvirtinto privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas <...>, jeigu: <...>

35.5. šis objektas yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti.“

2. Vyriausybės 2005 m. kovo 14 d. nutarimu Nr. 274 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo

privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ pakeitimo“, kuris įsigaliojo 2005 m. kovo 18 d., Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos ir jas patvirtinusio Vyriausybės nutarimo pavadinimai buvo pakeisti – nuo tol jie vadinami (atitinkamai) Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti taisyklėmis ir Vyriausybės nutarimu Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti taisyklių patvirtinimo“.

Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ (2005 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) patvirtintų Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti taisyklių 35 punktą (2005 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) keičiant Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 29 d. nutarimu Nr. 932 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo“, įsigaliojusių 2007 m. rugsėjo 14 d., cituotoji nuostata pakeista nebuvo.

3. Pareiškėjas – Seimo narių grupė prašo ištirti, ar Vyriausybės 2002 m. rugpjūčio 10 d. nutarimo Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ pakeitimo“ 2 punktas ta apimtimi, kuria nustatyta, kad privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas visuomenės reikmėms tenkinti, neprieštaruja Konstitucijos 5, 46, 124 straipsniams.

4. Iš pareiškėjo – Seimo narių grupės prašymo matyti, kad jam kilo abejonių, ar minėtas teisinis reguliavimas neprieštaruja ne visam Konstitucijos 5 straipsniui, bet tik jo 3 daliai, ir ne visam Konstitucijos 46 straipsniui, bet tik jo 3 daliai.

5. Taigi pareiškėjo – Seimo narių grupės prašymas ištirti, ar Vyriausybės 2002 m. rugpjūčio 10 d. nutarimo Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ pakeitimo“ 2 punktas ta apimtimi, kuria nustatyta, kad privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas visuomenės reikmėms tenkinti, neprieštaruja Konstitucijos 5, 46, 124 straipsniams, traktuotinas kaip prašymas ištirti, ar Konstitucijos 5 straipsnio 3 daliai, 46 straipsnio 3 daliai, 124 straipsniui neprieštaravo Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ (2002 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) patvirtintos Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos (2002 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) nuostata „Privatizavimo objektas iš <...> Vyriausybės patvirtinto privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas <...>, jeigu: <...> 35.5. šis objektas yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“.

Paminėtina, kad tokia nuostata yra ir Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ (2007 m. rugpjūčio

29 d. redakcija) patvirtintose Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti taisyklėse (2007 m. rugpjūčio 29 d. redakcija).

6. Konstatuotina, kad Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ (2002 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) patvirtintos Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos (2002 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) nuostata „Privatizavimo objektas iš <...> Vyriausybės patvirtinto privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas <...>, jeigu: <...> 35.5. šis objektas yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“ yra tapati Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostatai „Privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo <...> gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“, taigi ginčijamas Vyriausybės nustatytas teisinis reguliavimas nekonkuruoja su nustatytuoju įstatyme.

7. Konstatavus, kad Valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) nuostata „Privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo <...> gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“ neprieštaravo Konstitucijos 5 straipsnio 3 daliai, 46 straipsnio 3 daliai, 124 straipsniui, konstatuotina ir tai, kad Konstitucijos 5 straipsnio 3 daliai, 46 straipsnio 3 daliai, 124 straipsniui neprieštaravo ir Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ (2002 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) patvirtintos Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos (2002 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) nuostata „Privatizavimo objektas iš <...> Vyriausybės patvirtinto privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas <...>, jeigu: <...> 35.5. šis objektas yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 102, 105 straipsniais, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 1, 53, 54, 55, 56 straipsniais, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nutaria:

1. Pripažinti, kad Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 12 dalies (2002 m. kovo 5 d. redakcija) (Žin., 2002, Nr. 31-1108) nuostata „Privatizavimo objektas iš privatizavimo objektų sąrašo <...> gali būti išbrauktas, jei jis yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“ neprieštaravo Lietuvos Respublikos Konstitucijai.

2. Pripažinti, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1427 „Dėl Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos patvirtinimo“ (2002 m.

rugpjūčio 10 d. redakcija) patvirtintos Privatizavimo objektų parengimo privatizuoti tvarkos (2002 m. rugpjūčio 10 d. redakcija) (Žin., 2002, Nr. 80-3420) nuostata „Privatizavimo objektas iš <...> Vyriausybės patvirtinto privatizavimo objektų sąrašo gali būti išbrauktas <...>, jeigu: <...> 35.5. šis objektas yra reikalingas atitinkamai valstybės, savivaldybių ar visuomenės reikmėms tenkinti“ neprieštaravo Lietuvos Respublikos Konstitucijai.

Šis Konstitucinio Teismo nutarimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Nutarimas skelbiamas Lietuvos Respublikos vardu.

Konstitucinio Teismo teisėjai:

Armanas Abramavičius

Toma Birmontienė

Egidijus Kūris

Kęstutis Lapinskas

Zenonas Namavičius

Ramutė Ruškytė

Vytautas Sinkevičius

Stasys Stačiokas

Romualdas Kęstutis Urbaitis